

Kris Tavernier

Hoe komen wij voor Gods aangezicht?

Lukas 18:9-14

In de gelijkenis van de farizeeër en de tollenaar in de tempel komen we twee mensen tegen. De een is verstandig, de ander is dwaas. De een wordt gerechtvaardigd, de ander niet. De farizeeër denkt van zichzelf dat hij goed is en alles wel goed gedaan heeft de afgelopen week. De tollenaar, die beschouwd werd als een collaborateur van de Romeinen, denkt maar heel klein van zichzelf. Maar ze waren allebei in de tempel. We kunnen de tollenaar dus niet zomaar als een goddeloze afdoen, want hij ging naar de tempel. Bijzonderheden worden verder niet vermeld en zijn ook niet nodig. Want de Heer Jezus vertelt deze gelijkenis met het oog op hen die denken rechtvaardig te zijn voor God (vs. 9). Voor mensen die denken dat ze omwille van hun prestaties in de tempel mogen komen.

Wat zijn de prestaties van de farizeeër? Hij bad, hij vastte tweemaal per week en gaf de tienden. Niet slecht, geef ik toe. Misschien wel betere prestaties dan de onze van de afgelopen week, vast u tweemaal per week?

We komen deze drie aspecten ook tegen in Mattheüs 6. Het *geven van aalmoezen* toont onze verhouding ten opzichte van anderen. Wie hebben wij het meeste lief, onszelf of de anderen? Zijn wij bereid van onszelf iets af te staan ten voordele van anderen? Het *bidden* toont onze verhouding tot God. Wat doen wij als wij bidden? God een waslijst met vragen voorleggen, of Hem aanbidden, prijzen en eren? Het eerste toont dat wij onze zaken belangrijker achten dan God. Het tweede dat wij oog, tijd en aandacht voor God hebben, in plaats van onze eigen verlangens. Het

vasten toont ons de verhouding tot onszelf. Kunnen wij onszelf wel eens verlangens en begeerten ontzeggen, of doet dat teveel pijn?

De farizeeër dacht op al deze drie punten wel goed te zitten, en zelfs beter te zijn dan vele anderen. Denken wij ook zo op de genoemde drie punten. Is God belangrijker dan wijzelf? Is de naaste waardevol genoeg om onszelf dingen voor die ander te ontzeggen? Of is het teveel om onszelf wat pijn te doen? De farizeeër vond dat hij wel vooraan mocht gaan staan in de tempel. De tollenaar besepte dat hij het uit zichzelf niet waard was om daar te komen. Hoe komen wij voor Gods aangezicht? Denken we het allemaal weer goed te hebben gedaan deze week en vinden wij dat wij op grond daarvan tot God mogen komen? Denken we wel recht te staan voor God? Of beseffen we dat we uit onszelf niet bij God mogen komen, en dat we gefaald hebben? Was ons gebed werkelijk voor God? Hebben we aan onze naasten gedacht, in plaats van aan onszelf? Is het tot vasten gekomen deze week?

We moeten voor Gods aangezicht komen zoals de tollenaar: *'O God, wees mij, zondaar, genadig!'* (vs. 13). Alles is pure genade. We moeten beseffen dat we uit onszelf – omwille van eigen prestaties – geen recht hebben om voor God te komen, maar enkel en alleen door de heerlijke gevolgen van het werk van de Heer Jezus Christus. Alleen dan staan we recht voor God, en anders niet.

